

Apstrīdētais lēmums un ar to nosūtītā jautājumu lapa, pēc prasītājas uzskatiem, neatbilst vispārējā precizitātes principa prasībām, jo daudzos jautājumos tie ir neskaidri, neprecīzi un pretrunīgi un neietver skaidras norādes par to, kā prasītājai rīkoties. Prasītāja nevarot nešaubīgi saprast, kas tai ir jā dara, lai novērstu sankciju risku. Uz prasītājas plašajiem jautājumiem un precizējumu lūgumiem Komisija neesot reaģējusi vai neesot pietiekami reaģējusi.

- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums

Nosakot prasītājai pienākumu aktīvi līdzdarboties uzņēmuma datu izvērtēšanā un analizē, kas faktiski ir Komisijas pienākums pierādījumu vākšanas ietvaros, ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECPAK) 6. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. panta 2. punkts.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 14. jūnijā — Leopardi Dittajuti/ITSB — Llopart Vilarós (“CONTE LEOPARDI DITTAJUTI”)

(Lieta T-303/11)

(2011/C 238/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Piervittorio Francesco Leopardi Dittajuti (Numana, Itālija) (pārstāvji — D. De Simone, D. Demarinis un G. Orsoni, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Pedro Llopart Vilarós (Sant Sadurní D'Anoia, Spānija)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2011. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 1437/2010-2 un līdz ar to uzdot Birojam veikt nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu pasludināto spriedumu; un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “CONTE LEOPARDI DITTAJUTI” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem,

kas ietilpst 33., 35., 40. un 43. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 6428338

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas grafiskas preču zīmes “Leopardi” reģistrācija Nr. 2073540 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: daļēji apmierināt iebildumus attiecībā uz iebildumos norādītajām precēm un pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt kā nepieņemamu

Izvērtētie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 60. panta, Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punkta, 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunkta, kas piemērojams apelācijas procesam atbilstoši Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punktam, nepareiza interpretācija, jo Apelāciju padome esot i) nepareizi nospriedusi neapturēt procedūru saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punktu un atlikt termiņu, ko kopīgi lūdza lietas dalībnieki; ii) nepareizi ņēmusi vērā lietas dalībnieku kopīgo lūgumu tikai pēc tam, kad bija beidzies termiņš pamatojuma iesniegšanai, tādējādi faktiski liedzot ieinteresētajai personai tādu iesniegt noteiktajā termiņā un izraisot termiņa izbeigšanos; un iii) Apelāciju padome esot pārkāpusi procesuālās prasības, jo tā neesot ņēmusi vērā apelācijas pamatus, lai arī attiecīgie dokumenti bija iesniegti pēc noteiktā termiņa, pārkāpjot arī vispārējo procesuālās ekonomijas principu un lietas materiālu spēkā esamības saglabāšanas principu.

Prasība, kas celta 2011. gada 10. jūnijā — Schwenk Zement/Komisija

(Lieta T-306/11)

(2011/C 238/51)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Schwenk Zement KG (Ulm, Vācija) (pārstāvis — M. Raible, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2010. gada 30. marta Lēmumu C(2011) 2367, galīgā redakcija (lieta COMP/39520 — cements un saistītas preces);

— atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka lēmuma forma nav samērīga.

Ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts samērīguma princips, jo lēmums esot pirmais pret prasītāju vērstais izmeklēšanas pasākums un prasītāja esot bijusi gatava sniegt informāciju.

— Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ gan neesot paredzēts nosacījums par vienkārša informācijas pieprasījuma un lēmuma par informācijas pieprasīšanu secīgumu. Bet tas nekādi nemainot to, ka, izvēloties izmeklēšanas pasākumu, esot jāņem vērā samērīguma princips.

— Informācijas pieprasījums atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 18. panta 2. punktam esot saudzīgāks pasākums nekā lēmums par informācijas pieprasīšanu atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 18. panta 3. punktam un attiecībā pret uzņēmumiem, kas ir gatavi sniegt informāciju, tas esot tikpat efektīvs.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta pārkāpums.

Apstrīdētais lēmums neatbilstot Regulas Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta prasībām.

— Komisija nenosaucot konkrētu iespējamo nodarījumu un informācijas pieprasījumā prasītā informācija nekādi neesot saistīta ar apgalvoto iespējamo nodarījumu.

— Tādējādi informācijas pieprasījums neesot vajadzīgs Komisijas veiktajai izmeklēšanai. Izmantojot pieprasīto informāciju, nevarot pierādīt konkurences tiesību pārkāpumu.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvota noteikto termiņu nesamērība.

Divu nedēļu termiņš atbildes uz 11. jautājumu sniegšanai neesot bijis pietiekams prasītājam.

— Komisija apstrīdētajā lēmumā esot saīsinājusi termiņu atbildes uz 11. jautājumu sniegšanai salīdzinājumā ar lēmuma projektu no diviem mēnešiem uz divām nedēļām, to nepamatojot.

— Prasītājam neesot bijis iespējams divu nedēļu termiņā sniegt atbildi. Bet Komisija esot kategoriski atteikusies termiņu pagarināt.

— Ilgāks termiņš, pamatojoties uz prasītās informācijas apjomu, informācijas iegūšanas grūtībām, kā arī prasītājas individuālo situāciju, esot bijis obligāti vajadzīgs.

- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots apstrīdētā lēmuma nepietiekams pamatojums.

Apstrīdētais lēmums neesot pienācīgi pamatots.

— No apstrīdētā lēmuma nevarot saprast, kāds nodarījums tiek inkriminēts prasītājam. No tā nevarot secināt arī, kāda saistība pieprasītājam informācijai ir ar apgalvoto iespējamo nodarījumu.

— Termiņa noteikšana, kā arī termiņa atbildes uz 11. jautājumu sniegšanai saīsināšana no diviem mēnešiem lēmuma projektā līdz divām nedēļām neesot pietiekami pamatota.

- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

Pamatojoties uz Komisijas radīto steigu, neesot nodrošinātas prasītājas tiesības uz aizstāvību, it īpaši tiesības neapsūdzēt pašai sevi.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 13. jūnijā — Eurallumina/ Komisija

(Lieta T-308/11)

(2011/C 238/52)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eurallumina SpA (Portoscuso, Itālija) (pārstāvis — V. Leone, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Pamatā:

— pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu attiecībā uz Eurallumina.

Pakārtoti:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu saistībā ar pasākumu saskaņā ar 2004. gada dekrētu un tādējādi apstrīdētā lēmuma 3. pantu par atgūšanas rīkojumu attiecībā uz Eurallumina.

Pakārtoti tam:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu daļā, kas attiecas uz atgūšanas rīkojumu attiecībā uz Eurallumina.

Un katrā ziņā:

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek prasīts atcelt apstrīdēto lēmumu, kurā: